

DEN NORSKE KIRKE

Ungdommens kirkemøte 2010

UKM 03/10 Kom, - og gå!

Hvorfor sette misjon på dagsorden i 2010?

Den norske kirke sier i sin målformulering at den skal være en "... *misjonerende kirke*" og i den nye planen for Trosopplæring (vedtatt KM 09) står det blant annet: "*Barn og unge må få mulighet til å ta del i kirkens sendelse til verden ved å se og erfare at kirken og de selv er en del av et globalt fellesskap med et verdensvidt oppdrag.*" Nettopp i år 2010 er misjon også aktualisert på en helt spesiell måte. Det markeres et stort "100 års jubileum for misjonskonferansen i Edinburgh 1910" både internasjonalt og i Norge (se faktarute). I tillegg til at kirken stadig trenger en bevisstgjøring på hva misjon er, trengs det også her flere viktige tilknytningspunkter.

Utfordringsspørsmål

1. Hvordan vil UKM 2010 definere misjon ?
2. Hva er vår rolle som kristen **ungdom** i vesten i dag og hvordan er vi misjonale i denne nye globale misjonssituasjonen?
3. Å dele er også å ta imot. Hvordan kan vi lære av andre kirkelige tradisjoner som bidrag til Guds misjon idag ?
4. I hvilken grad gjenspeiles "Guds kall til misjon" i forkynnelse blant unge i Dnk i dag?
5. Hvordan forstår vi på misjonens rolle i vår spiritualitet og identitet?
6. - Hvordan kan vi holde fast på at Jesus er veien, sannheten og livet i bestemt form, samtidig som vi ønsker å møte mennesker i et flerreligiøst samfunn med åpenhet?
7. Hvordan kan vi drive folkeopplysning i kirke og samfunn slik at folk får et mer oppdatert og rett bilde av hva misjon er i dag ?

Vedlegg: - Program for Edinburgh-konferansen 7-9 sept

Fakta

- NORME = Norsk Råd for Misjon og Evangelisering tverrkirkelig paraplyorganisasjon som samler det aller meste av norske misjonsorg. Felles plattform er Lausannepakten et grunnlagsdokument for det verdensvide evangeliserings-samarbeidet som startet i Lausanne i Sveits i 1974. Se: www.norme.no

- Misjonal: Uttrykker at misjon ikke bare handler om hva kirken gjør men hva den er, jfr. diakonal.

- Økumenikk: Samarbeidet og relasjonene mellom de ulike kirker og kirkesamfunn hvor målet er økt kristen enhet.

- De som står bak Edinburgh jubileet i Norge: NORME(Norsk Råd for Misjon og Evangelisering), SMM(se under), Mkr(Mellomkirkelig råd, NKR(Norges Kristne Råd), Areopagos, Egede instituttet www.edinburgh2010.org ,

- SMM er Samarbeidsråd for Menighet og Misjon: 6 misjonsorg. som har gått sammen med Dnk for å styrke misjonsengasjementet i menighetene. www.menighetogmisjon.no

Saksfremlegg:

Hva er misjon?

Den mest kjente begrunnelsen for misjon fra Bibelen er naturligvis Dåps/Misjonsbefalingen i Matt,28,18-20. Alle evangeliene har imidlertid sin misjonsbefaling/sendelse og hele frelseshistorien har et universelt mål (jfr.løftet til Abraham 1.Mos.12.3: *"I deg skal alle folkeslag på jorden velsignes*). Bibelen og den kristne tro er gjennomsyret av tanken om at Jesu Kristi Far er alle menneskers Far. Et grensesprengende godt budskap (evangelium) vi ikke har rett til å holde for oss selv.

Misjon kan defineres på ulike måter. Selvet ordet misjon betyr sendelse. Mange vil i dag tenke helhetlig om misjonsoppdraget: Det handler om å gi videre det Gud har gitt oss både i ord og handling (evangelisering/forkynnelse og diakoni). Mange vil også betone at det er Guds misjon ("Missio Dei") og at vi inviteres til å ta del i det Gud gjør. For eksempel slik Det Lutherske Verdensforbund gir uttrykk for i sin forståelse av misjon: *"The church understands mission as a faithful expression of its calling, namely to point to and participate in God's in-breaking reign in Christ Jesus."* Oversatt: **"Kirken forstår misjon som troskap til sitt kall, nemlig å peke i retning av og å delta i Gudsrikets komme i Kristus Jesus"**. (Fra LVFs misjonsdokument "Mission in context" 2004)

UKM 2005 hadde *"En misjonerende kirke"* som sak. Der ble det lagt vekt på Jesu egen utfordring til kirken gjennom misjonsbefalingen: *"Guds kjærlighet er utgangspunktet for misjon. Slik Gud elsker oss, sendes også kirken ut for å elske."* De gav også uttrykk for et helhetlig misjonssyn: *"Gud ønsker at mennesker skal få del i sitt rike og forstå mer og mer av hva dette riket gir del i. Derfor må evangeliet forkynnes for alle gjennom dialog, deling og/eller nærvær."*

Misjon er i vårt norske samfunn noe som ofte møter motstand. Noe av motstanden bunner i evangeliets utfordrende karakter og kan ikke fjernes. Dette handler for eksempel om Jesu universelle og unike posisjon i forholdet mellom Gud og mennesker jfr. Joh.14.6 : *"Jeg er veien sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg"*. Mye av motstanden er derimot fordommer som bunner i liten kunnskap om hva misjon i dag egentlig er. Vi trenger derfor både som kirke og samfunn **folkeopplysning** på dette området. Under følger noen sentrale elementer i misjonsutviklingen.

Hovedtrekk i misjonsutviklingen 1910-2010

Misjonskonferansen i Edinburgh i 1910 hadde visjonen **"verdensevangelisering i dette slektsledd"**. Dette har på mange måter blitt virkelighet i løpet av dette århundre. I dag er det kirker på alle kontinenter. I 1910 var hovedretningen i misjon "fra vesten til resten". Nå tenker man samarbeid i den verdensvide kirke for å nå videre ut sammen, og misjon er "from everywhere to everywhere". Det har også skjedd en markant forskyvning av det kristne tyngdepunktet i verden **"fra vesten til det globale sør"**, og kirkene i sør sender nå for eksempel også misjonærer til vesten. Av de ulike kirkesamfunnene er det de **Pentakostale kirker (pinsekirkene)som vokser mest på verdensbasis.**

Partnerskap er et viktig stikkord for misjonsorganisasjonenes arbeidsform i dag og organisasjonene legger vekt på gjensidighet og likeverd i sitt samarbeid med søsterkirker og andre lokale aktører. Folk flytter mellom land. Dette kalles **Migrasjon** og er kanskje den viktigste misjonsbevegelsen i vår tid. Mange kristne av ulik opprinnelse både konfesjonelt og nasjonalt kommer også til vårt land. I

København er nå 40 % av de gudstjenestefeirende innvandrere. I Oslo er andelen innvandrere muligens enda høyere.

Det kan se ut som om de **ulike deler av kirkelandskapet har nærmet seg hverandre**, i hvert fall på enkelte områder. For eksempel snakkes det nå i alle leire både om kirkens sosiale ansvar og betydningen av det personlige Gudsforhold. Man snakker om holistisk/helhetlig misjon både i Kirkenes Verdensråd og i misjonsorganisasjoner som står under "Lausannepakten" (se faktarute). Hvis denne utviklingen fortsetter vil i så fall ringen bli sluttet. Den økumeniske bevegelse hadde nemlig sitt utgangspunkt i den store verdensmisjonskonferansen i Edinburgh i 1910. Fra mange hold merkes en lengsel etter en teologi hvor man **samles om det viktigste for å nå videre ut**, istedenfor å bruke uforholdsmessig mye krefter og tid på intern-kirkelige problemer. Dette er helt i tråd med Jesu egen bønn i Johannes 17,21: *"Jeg ber at de alle må være ett, liksom du, Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal også de være i oss, for at verden skal tro at du har sendt meg"*.

Misjonsarbeid i Norge: Fra foreninger til nettverk og menigheter? De tradisjonelle misjonsforeningene, som for mange organisasjoner har vært ryggmargen i arbeidet i Norge, har problemer med rekruttering, og antallet foreninger hos for eksempel Det Norske Misjonsselskap (NMS) er nær halvert de siste årtier. Dette er et av flere momenter som tilsier at samarbeidet mellom menighet og misjon blir enda viktigere fremover, og at Den norske kirkes menigheter og medlemmer utfordres til i enda større grad å gå inn i forpliktende engasjement. Samtidig ser man også at ulike former for mer fleksible felleskap/nettverk med sterkt misjonsengasjement, ikke minst blant yngre, vokser fram.

Misjonærtjeneste: Utviklingen på dette feltet har gått fra livslang utreise til kortere opphold (for eksempel 4-årsperioder), pendling, volontørtjeneste etc. som det mer vanlige. Noen organisasjoner har få utsendinger og prioriterer pengestøtte til lokale medarbeidere i de aktuelle land. I den siste 10-årsperioden har antall utsendinger fra norske misjonsorganisasjoner blitt redusert fra ca 800 til ca 550 (se NORMES misjonsstatistikk www.norme.no). Betyr så nedgangen i antall misjonærer fra Norge at misjon er på tilbaketog ?

Gud kaller meg til misjon! (Missio Dei)

Jeg – fellesskapet - misjon

Vi blir døpt til Kristus, den korsfestede og oppstandne, til et liv i ham og med ham (jfr. Rom 6.3ff, Kol.2,6ff). Vi blir døpt til et liv i etterfølgelse, til å gå ut sammen med ham. Slik vi blir døpt på grunn av misjons-/dåpsbefalingen, som lyder ved flere hundre døpefonter hver søndag bare i Norge, blir vi også døpt til selv å ta del i denne. Planter skal sette frø. I dåpen blir vi tegnet med de to kryssende bjelkene i korset. Den loddrette kan minne oss om at vi er grunnfestet i Jesu forsoning: Vi har en trygg tilhørighet i liv og død. Den vannrette bjelken kan minne oss om at vi er døpt til et liv i tjeneste for Gud og andre. Hvis en av bjelkene mangler blir livet ufullstendig. Dåpen knytter oss til Jesus og til hans legeme kirken. Vi er dermed, slik som han selv, sendt til verden (misjon betyr nettopp sendelse). Vi har som døpte og kristne dermed en identitet som "personer som er sendt". Dette minnes vi også om i slutten av hver Gudstjeneste hvor vi sendes ut: *"Gå i fred og tjen Herren med Glede"* (eller en av "sendelses formuleringene" i det nye gudstjeneste forslaget.)

Nettopp dåpen binder også meg og fellesskapet sammen. Dåpen er på den ene siden personlig og handler om den enkeltes identitet og liv i tjeneste. Samtidig er den en innlemmelse i et grensesprengende fellesskap. Vi døpes ikke bare inn i vår lokale menighet eller Den norske kirke, men inn i et verdensvidt fellesskap hvor Jesus Kristus er det som knytter oss sammen. I dette fellesskapet står for eksempel konfirmantene i Vestre Aker menighet "skulder ved skulder" med unge kristne i en fattig landsby i fjellene i Laos. Dette er et spennende fellesskap. Men det er også et fellesskap som forplikter og utfordrer. Det utfordrer oss på hvordan vi gjensidig kan bruke våre ressurser så Guds rike kan vokse både hos dem og hos oss.

Den lutherske kallstanken

Dåpen og kallet til et liv i tjeneste hører altså nøye sammen. Selve ordet kall knyttes til verbet "å kalle" eller det passive "å bli kalt", på latin (og engelsk) finnes det igjen i *vocare – vocation*. Kallstanken er sentral i all kristen tro. I bred betydning kan en si at det kristne kallet innebærer å bruke sine egenskaper i arbeid og yrke, familieliv, kirke og sosialt liv til det felles beste. I kristen forstand må det innebære kallet til tjeneste for Guds rike. Opp igjennom historien har forskjellige typer kallstanker preget kirkene, noen har lagt vekt på et allment kall, andre har lagt mer vekt på spesielle kall.

Martin Luther la stor vekt på det kristne kallet, og han hadde i hovedsak en bred forståelse av ordet. Alle kristne er kalt til tjeneste for Gud, i alle typer yrker og liv. Denne forståelsen av kallet er bl.a. knyttet til begrepet "det allmenne prestedømme", som vi finner i 1. Pet. 2, 5 – 10.

Spiritualitet og misjon – "Det ene kallet"

Misjon må forankres i vår spiritualitet. Hvis det ikke skjer blir misjon noe "ytre", noe som ligger utenfor meg. Konsekvensen av dette er at misjon enten oppfattes som en "sak" jeg kan velge å ville forholde meg til, eller at misjon oppfattes som en "plikt" - noe jeg egentlig "burde engasjere meg i". Det første ender opp med at misjon blir bare for de spesielt interesserte. Det andre ender opp i lammelse og dårlig samvittighet. Begge deler er ødeleggende. Spiritualitet og misjon må med andre ord holdes sammen.

Et eksempel på dette er **den Ignasianske (misjons)spiritualiteten som forankrer misjon i vårt forhold til Jesus (Jesus-etterfølgelsen)**. Den har 5 ledd:

1. Den menneskelige eksistensen er etter sitt vesen et kall.
2. Dette kallet er først og fremst et kall til Jesus ("følg meg"), ikke et kall til "å gjøre noe". Vårt samvær med Jesus leves ut i gudstjenesten

Fakta

Guds Rike:

Guds rike er et sentralt begrep hos både Jesus og i det Nye Testamente. jfr. Fadervår: "La ditt rike komme..." . Guds rike er et helhetlig begrep som omfatter Guds gode vilje for alle livets områder og for alt det skapte. Vi inviteres alle her og nå til å vende om å ta del i Guds rike som en dag skal bryte gjennom fullt og helt.

Ignatius av Loyola

Ignatius av Loyola (1491-1556), må ikke forveksles med kirkefader Ignatius fra oldkirken) var spansk ridder, men etter at han fikk beinet skutt bort av en kanonkule gjennomgikk han i rehabiliteringstiden en radikal omvendelse ifht. sin livsvei. Han ble grunnleggeren av jesuittordenen og er bla. kjent for sine "Åndelige øvelser" som igjen er utgangspunktet for den "Ignasianske spiritualitet". Denne spiritualiteten vektlegger sammenhengen mellom bønn og en utadrettet tjeneste som både inkluderer formidling av evangeliet og engasjement for de svake. Dette har bla. preget retreatbevegelsen og korsvei-bevegelsen i Norge. (Jfr www.wikipedia.org/wiki/Ignatius).

"Groundrules for mission"

er et dokument med utgangspunkt i misjon og menneskerettigheter som tar sikte på å bidra til å forebygge konflikter ved misjonsaktivitet fra alle religioner og livssyn. Det er "Oslo coalition on freedom of religion or belief" som står bak . www.oslocoalition.org.

med nattverden som høydepunkt og i dagliglivet gjennom bønn/kontemplasjon – vidt forstått.

3. Samtidig er det også et kall til å arbeide sammen med Jesus (arbeidet inneholder diakoni, forkynnelse, samtaler /dialog, samvær med "de utenfor"), gjøre alt det Jesus gjorde - *sammen med ham*. Når misjon integreres i den enkeltes spiritualitet så er tjenesten ikke lenger en tjeneste vi *gjør for* Jesus, men *en tjeneste vi gjør sammen med Jesus*. Tanken om kompaniskap, medvandring er mao sentral.

4. Jesu kall (til oss) til misjon er ikke et annet kall, men det samme kallet som rettes (til den andre) gjennom misjon. **Det er bare ett kall** - den oppstandnes kall til alle mennesker: "**kom til meg og arbeid med meg**".

5. Ignasius legger vekt på at vår tilslutning til kallet ikke bare må komme fra hodet/sjelen; men virkelig være "hjertets gjensvar". De "åndelige øvelsene" (bønn, kontemplasjon) er øvelser i hjertets gjensvar, øvelser i å forankre vår tro, våre valg og det vi gjør i vårt dybdesjikt hjertet, og ikke bare i overflaten.

Misjon i et flerreligiøst samfunn – "Groundrules for mission"

I vår hverdag inngår vi i flere fellesskap der mennesker tror forskjellig om hva som er sant. På mange måter koker misjonsdiskusjonen i samfunnet ned til spørsmålet om *hvordan* vi skal drive misjon og ikke *om*. De nylig utarbeidede "**Groundrules for mission**" (se faktarute) er et godt eksempel på det. Dette er et tverr-religiøst initiativ hvor man anerkjenner de ulike religioners rett til å drive misjon (rett til å påvirke), men hvor man ser behovet for retningslinjer for hvordan dette kan skje på en åpen, redelig og respektfull måte.

Dette er noe som bevisstgjør oss i vårt forhold til annerledes troende. Vi bør sette oss i den andres sko og tenke hvordan ville vi likt å bli møtt med påvirkning / tilbud fra andre trosretninger. Samtidig kan det gi oss økt frimodighet til et tydelig, åpent og respektfullt vitnesbyrd. Vi kan løfte fram det vi mener er sant, godt og rett i vissheten om at andre livssyn gjør det samme. Det er på ingen måte bare kirken som driver misjon. Spørsmålet er hva slags misjon og hvordan denne misjonen blir utført.

Vedlegg:

Invitasjon til
Jubileumskonferanse for Edinburgh 1910-2010

'Misjon til forandring- Transforming Mission'

7.-9. september 2010
Storsalen, Staffeldtsgt. 4, Oslo

 Edinburgh 2010
WITNESSING TO CHRIST TODAY

Foto: Edinburgh 2010

Foto: Rolf Ekenes

'Misjon til forandring - Transforming Mission'

Innledning

Det ble i 1910 holdt en misjonskonferanse i Edinburgh som satte dype spor i misjon og kirkeliv i det 20. århundre. Konferansen løftet opp temaet "Verdens evangelisering i vår generasjon". Den staket på mange måter ut visjoner for det 20. århundre og førte til en utvikling som i 1948 resulterte i opprettelsen av Kirkenes Verdensråd og i 1974 ga støtet til Lausannebevegelsen. Slik har begge disse strømninger sitt utgangspunkt i Edinburgh 1910. Derfor vil da også begge feire hundreåret i 2010 med konferanser i Edinburgh og Cape Town.

På internasjonalt plan har de fleste av verdens kirker gått sammen i arbeidet med 9 studieprosesser frem mot 2010. Likesom i 1910 håper man at materialet fra disse prosesser kan bidra til å sette opp veimerker for misjon i det 21. århundre (se www.edinburgh2010.org).

Hvordan skal vi feire i Norge på en slik måte at vi sammen spør om retningen for misjon og kirke i et nytt århundre?

Vi tilhører – som ovenfor nevnt – ulike kirkelige tradisjoner. Vi tror at uten Edinburgh 1910s utfordring til misjon ville kristentroens rolle som en verdensreligion ha sett annerledes ut, især etter at kirken i Vesten er blitt svekket. Vi finner idag levende og tallrike uttrykk for kristentroen på alle seks kontinenter. Dette er i stor grad en frukt av misjonens arbeid. Imidlertid handlet Edinburgh 1910 om et vestlig, protestantisk syn på og planer for misjon i det globale Sør, i stor grad uten at det globale Sør selv deltok. *Kunne vi et hundreår etter tenke omvendt og invitere Sør til å evaluere oss, og slik gi oss inspirasjon og utfordringer til veien videre?*

Edinburgh 1910 så på seg selv som økumenisk selv om katolikker, ortodokse og pinsevenner ikke ble invitert. Sammen med andre kristne spiller alle disse tre en sentral rolle i misjon i dag og i de internasjonale forberedelser til feiringen. Det samme gjelder i hjemlig sammenheng.

En feiring i 2010 må gi stort rom for innspill fra unge i Norge. Vi trenger deres drømmer og håp for misjon i dag og i morgen. Edinburgh 2010 må gi stemme til en ny generasjon. Derfor har vi satt igang en studieprosess for unge missiologer og studenter om temaer knyttet til misjon i vårt nye århundre. En egen ungdomsmarkering er også en del av den norske jubileumsfeiringen.

Hovedfokus for den hjemlige feiring blir **en Sør-evaluering av norsk misjon og kirkens rolle i misjonsarbeidet**. Vi har invitert et team fra Sør til å begynne en prosess for en slik evaluering. Dette team er satt sammen av personer som kjenner vår situasjon og har bred erfaring innen misjon. Teamet har representanter fra pinsebevegelsen, luthersk tradisjon og den ortodokse kirke og omfatter personer fra Madagaskar, Hong Kong, Korea og Hellas. Vi ønsker også sammen med Sør-teamet å se hvor veien videre går for norsk misjon i tiden som kommer.

Konferansen arrangeres av Norges Kristne Råd, Mellomkirkelig Råd for Den norske kirke, NORME, Samarbeidsråd for menighet og misjon, Areopagos og Egede instituttet.

Program

Tid	Tirsdag 7. september	Onsdag 8. september	Torsdag 9. september
08.30		Morgenbønn - katolsk tradisjon	Morgenbønn - pentekostal tradisjon
09.00		Fra Edinburgh 1910 til verden i 2010: Kenneth R. Ross, Edinburgh Transforming Mission Spørsmål - debatt	Respons fra Nord på utfordringer fra Sør-Team Kjell Nordstokke, Diakonhjemmet Høgskole Rolf Kjøde, Normisjon Else Britt Nielsen, Den katolske kirke Olav Skjevesland, Den norske kirke Chen Xida, Den kinesiske menighet, Oslo Anne Margrethe Ree Sunde, Misjonsforbundet UNG Andreas Hegertun, Pinsebevegelsen Ordstyrer: Knud Jørgensen
10.30		Sør-Team – andre rapport	
11.00		Biskop Nicholas Tai, Hong Kong Dr. Anastasia Vassiliadou, Hellas Presentasjon Spørsmål - samtale	
12.30	Registrering	Lunsj	Lunsj
13.30	Åpning • Edinburgh 1910-2010 – jubileumsfeiring på den globale scene • Sør-evaluering av norsk misjon – selvplaging eller veibygging? Knud Jørgensen, Areopagos Ørnulf Steen, Norges Kristne Råd	Formidle kristen tro i dag Kjell Magne Bondevik, KVs kommisjon for internasjonale spørsmål Raymond Johansen, partisekretær Jarle Råmunddal, Det norske Misjonsforbund Jenny Skumsnes Moe, Mellomkirkelig Råd Arnfinn Haram, Den katolske kirke Ordstyrer: Jorunn Strand Askeland, Kirkens Nødhjelp	Sammen på veien videre Panelsamtale mellom Sør-teamet og Ingrid Vad Nielsen, FAD, Notto Thelle, UiO, Bjørn Bjørnø, PYM og Asle Finnseth, red. Ordstyrer: Kjetil Aano Slutt kl 15.30
15.00	Sør-Team – første rapport Dr. Julie Ma, Sør-Korea/ Oxford Dr. Rasolondraibe Peri, Madagaskar		
16.00	Presentasjon Spørsmål – samtale		16.00 Avslutningsgudstjeneste i Domkirken
16.30		“Medarbeidere for sannheten” Samtale mellom Sør-teamet og den norske referansegruppe Facilitator: Rolv Olsen, Egede Instituttet	Nicholas Tai Anastasia Vassiliadou Olav Skjevesland
18.00	Middag	Middag	
19.00-21.00	Norsk misjon i går og i dag <i>Fra verdensevangelisering til gjensidighet - seks syn på saken</i> Kjetil Aano, NMS Beate Fagerli, MKR Rolf Ekenes, NORME Jørn Lemvik, BN Knut Hallen, SMM Ola Tulluan, NLM	Edinburgh 2010: Vitne om Kristus i dag Utfordringer fra unge til misjon og kirke Sed eget program	

Det kan bli mindre endringer i dette programmet.

Praktisk informasjon

- Konferansen koster kr 850 pr deltaker, kr 250 for ungdom. Dette inkluderer kveldsmat tirsdag og lunsj onsdag/torsdag, samt kaffe/frukt.
- Det er mulig å melde seg på enkelt dager. Pris for onsdag 8. sept er kr 450, og for hhv tirsdag 7. og torsdag 9. september er kr 350 pr dag.
- Konferansespråket er norsk. Engelskspråklige bidrag blir ikke tolket.
- Du melder deg på konferansen ved å betale deltakeravgiften. Påmeldingen er bindende og gjøres på epost til post@norme.no. Avgiften betales til kontonr. 1600 23 04493.
- Påmeldingsfrist 25. august.
Begrenset antall deltakere, derfor: vær snar.
- Har du spørsmål til konferansen, ta kontakt med Rolv Olsen, Egede Instituttet, Ørnulf Steen, NKR, Knut Hallen, SMM, Beate Fagerli, MKR, Knud Jørgensen, Areopagos eller Rolf Ekenes, NORME.

